

מסכת שבת

פרק ה

א. ב מה בהמה יוצאה ובה אינה יוצא. יוצא גמל באפסר, ונאה בחתם, ולבדקיס בפרמקיא, וסוס בשיר, וכל בעלי השיר יוצאים בשיר ונמשכים בשיר, ומזין עליהם וטובלין במקומן:

ב. חמור יוצא במרדעת, בזמן שהוא קשורה לו. זכרים יוצאיו לובין. רחלות יוצאות שחוות, כבולות וכבונות. העזים יוצאות אורות. רבוי יוסף אסר בכלו, חזץ מן הרחלין הכבונות. רבוי יהודה אומר, עזים יוצאות אורות ליבש, אבל לא לחלב:

ג. ובמה אינה יוצא. לא יצא גמל במטוטלת, לא עקור ולא רגול, וכן שאר כל הבהמות. לא יקשר גמלים זה בזה וימשך. אבל מכניס חבלים לתוך ידו וימשך, וב惟ב שלא יכרך:

ד. אין חמור יוצא במרדעת בזמן שהוא קשורה לו, ולא בזוג, אף על פי שהוא פקוק, ולא בסולם שבקצנו, ולא ברצועה שברಗלו. ואין התרנגולין יוצאים בחוטין, ולא ברצועות שברגילים. ואין

הזכרים יוצאים בעגלת שפתחת האליה שלhn. ואין הרכלים יוצאים חננות. אין העגל יוצא בגימון. ולא פרה בעור הקפר, ולא ברצועה شبיו קרניך. פרתו של רבי אלעזר בן עזרא היה יוצאה ברצועה شبיו קרניך, שלא ברצו חכמים: